"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ :— ବଞ୍ଚି ଥାଉ ଥାଉ ଏହି ଦୁଃଖଧାମକୁ ଛାଡପତ୍ର ଦିଅ କାହିଁକି ନା ତୁମକୁ ସୁଖଧାମକୁ ଯିବାକୁ ହେବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ କେଉଁ ଏକ ଛୋଟିଆ ପରିଶ୍ରମ କରିବା ପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି ?

ଉତ୍ତର:- ବାବା କହୁଛନ୍ତି — ପିଲାମାନେ, କାମ ବିକାର ତୁମର ମହାଶତ୍ରୁ ଅଟେ, ଏହା ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କର । ମୁଁ ତୁମକୁ ଏହି ଛୋଟିଆ ପରିଶ୍ରମଟି କରିବା ପାଇଁ କହୁଛି । ତୁମକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ । ପତିତରୁ ପାବନ ଅର୍ଥାତ୍ ପାରସମଣି ସଦୃଶ ହେବାର ଅଛି । ପାରସମଣି ହେଉଥିବା ପିଲାମାନେ ପଥର ଭଳି ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ଏବେ ଯଦି ଫୁଲ ସମାନ ହୋଇଯିବ ତେବେ ବାବା ତୁମକୁ ନୟନରେ ବସାଇ ସାଥୀରେ ନେଇଯିବେ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ପିତା ଆତ୍ମିକ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏକଥା ପିଲାମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛୁ ପୁଣି ଦେବତା ହେବୁ, ଏହି କଥାରେ ନିଶ୍ଚୟ ପକ୍କା ହୋଇଛି ନା । ଶିକ୍ଷକ ଯାହାକୁ ପାଠ ପଢାଇଥା'ନ୍ତି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ନିଜ ସମାନ କରି ଦେଇଥା'ନ୍ତି, ଏହା ତ ନିଶ୍ଚୟର କଥା ଅଟେ । କଳ୍ପ କଳ୍ପ ବାବା ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ମୁଁ ନର୍କବାସୀମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ କରୁଛି । ତେବେ ସାରା ଦୁନିଆକୁ ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ କେହି ତ କରୁଥିବେ ନା । ବାବା ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ କରୁଛନ୍ତି, ରାବଣ ନର୍କବାସୀ କରିଦେଉଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି, ସତ୍ୟଯୁଗରେ ପୁଣି ରାମରାଜ୍ୟ ହେବ । ଯଦି ରାମରାଜ୍ୟର ସ୍ଥାପନକର୍ତ୍ତା ନିଶ୍ଚିତ ଅଛନ୍ତି ତେବେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟର ସ୍ଥାପନକର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଥିବେ । ଭଗବାନଙ୍କୁ ହିଁ ରାମ କୁହାଯାଉଛି, ଭଗବାନ ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ଜ୍ଞାନ ତ ବହୁତ ସହଜ ଅଟେ, କୌଣସି ବଡ କଥା ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଏଭଳି ପଥରବୁଦ୍ଧି ଅଟନ୍ତି ଯେ ପାରସବୁଦ୍ଧି ହେବା ଅସମ୍ଭବ ବୋଲି ଭାବୁଛନ୍ତି । ନର୍କବାସୀରୁ ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ ହେବା ପାଇଁ ବହୁତ ମେହନତ କରିବାକୁ ହେବ, କାହିଁକି ନା ମାୟାର ବହୁତ ପ୍ରଭାବ ରହିଛି । କେତେ ବଡ-ବଡ ଘର (୫୦ ମହଲା, ୧୦୦ ମହଲାର) ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି, ସ୍ୱର୍ଗରେ ଏତେ ମହଲା ହେବ ନାହିଁ, ଆଜିକାଲି ଏହିଠାରେ ହିଁ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏଭଳି ଘର ହେବ ନାହିଁ, ଯେପରି ଏଠାରେ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ସ୍ୱୟଂ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଏତେ କମ୍ ମନୁଷ୍ୟ ରହିବେ, ତେଣୁ ସେଠାରେ ଏତେ ମହଲା ତିଆରି କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ହିଁ ନାହିଁ । ଅମାପ ଭୂସମ୍ପତ୍ତି ଜାଗା ପଡି ରହିବ । ଏଠାରେ ଜାଗା ନଥିବାରୁ, ଜାଗାର ଦାମ୍ କେତେ ବଢିଗଲାଣି । ସେଠାରେ ଜାଗା ପାଇଁ କୌଣସି ଦାମ ଦେବାକୁ ପଡିବ ନାହିଁ । ନାଁ ମ୍ୟୁନସିପାଲଟି ଟ୍ୟାକ୍ସ ଆଦି ଦେବାକୁ ପଡିବ । ଯାହାର ଯେତେ ଜମି ଦରକାର ନେଇପାରିବେ । ବାବାଙ୍କର ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ସେଠାରେ ତୁମକୁ ସବୁ ସୁଖ ମିଳିଯିବ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଯେଉଁ ୧୦୦ ମହଲା ଘର ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ ପଇସା ଆଦି ଖର୍ଚ୍ଚ ହୁଏ ନା । କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟଯୁଗରେ କୌଣସି ପଇସା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ ନାହିଁ, ଅସରନ୍ତି ଧନ ରହିବ । ପଇସାକୁ କେହି ଖାତିର କରିବେ ନାହିଁ, ଢେର ପଇସା ରହିବ ତେବେ ତାହା କ'ଣ କରିବେ । ସେଥିପାଇଁ ସୁନା, ହୀରା, ମୋତିର ମହଲ ଆଦି ତିଆରି କରିଦେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କେତେ ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି । ଏହା ବୁଦ୍ଧିମାନ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିହୀନର କଥା ଅଟେ । ସତ୍ତୋ ବୁଦ୍ଧି ଏବଂ ତମୋ ବୁଦ୍ଧି ରହିଥା'ନ୍ତି ନା । ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ତମୋଗୁଣୀ ବୁଦ୍ଧି ନର୍କର ମାଲିକ ହୁଅନ୍ତି । ଏହା ତ ସ୍ୱର୍ଗ ନୁହେଁ, ଏହା ହେଲା ଘୋର ନର୍କର ଦୁନିଆ । ବହୁତ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଇଥିବାରୁ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି । ପୁଣି ତାଙ୍କୁ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ଏକତା ପାଇଁ କେତେ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି ସମ୍ମିଳନୀ ଆଦି କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ — ଏମାନେ ପରସ୍ପର ମିଶି ଏକ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସାରା ବୃକ୍ଷର ଜୀର୍ଣ୍ଣଶୀର୍ଣ୍ଣ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଯାଇଛି, ପୁଣି ଥରେ ଏହା ନୂଆ ହେବ । ତୁମେ ଜାଣିଛ କଳିଯୁଗରୁ ସତ୍ୟଯୁଗ କିପରି ହେଉଛି । ଏହି ଜ୍ଞାନ ତୁମକୁ ବାବା ବର୍ତ୍ତମାନ ହିଁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ତୁମେ ସତ୍ୟଯୁଗବାସୀରୁ କଳିଯୁଗବାସୀ ହୋଇଛ ପୁଣି ସଂଗମଯୁଗବାସୀ ହୋଇ ସତ୍ୟଯୁଗବାସୀ ହେବ । କହୁଛନ୍ତି ଏତେ ସବୁ ଆତ୍ମା କ'ଣ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଯିବେ ? ନାଁ, ଯିଏ ବାସ୍ତବିକ ସତ୍ୟନାରାୟଣଙ୍କର କଥା ଶୁଣିବେ ସିଏ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯିବେ, ବାକି ସମସ୍ତେ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଚାଲିଯିବେ । ସେଠାରେ ଦୁଃଖଧାମ ତ ରହିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହି ଦୁଃଖଧାମକୁ ବଞ୍ଚି ଥାଉ ଥାଉ ଛାଡପତ୍ର ଦେଇଦେବା ଉଚିତ୍ । ବାବା ଉପାୟ ବତାଉଛନ୍ତି ଯେ କିପରି ତୁମେ ଛାଡପତ୍ର ଦେଇପାରିବ । ଏହି ସମଗ୍ର ସୃଷ୍ଟିରେ ଦେବୀ-ଦେବତାମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା, ଏବେ ପୁଣି ଥରେ ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ । ଆମେ ସେହି ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବିଶ୍ୱର ରାଜ୍ୟ ନେଉଛୁ । ଡ୍ରାମାର ଯୋଜନା ଅନୁଯାୟୀ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ । ଏହା ହେଉଛି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ, ଏହାକୁ ସତ୍ୟଯୁଗ କିପରି କହିବା ? କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ବିଲକୁଲ୍ ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି ଯେ ସତ୍ୟଯୁଗ କହିଲେ କ'ଣ । ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି ଏହି ଜ୍ଞାନ ପାଇଁ ସେହିମାନେ ହିଁ ଯୋଗ୍ୟ, ଯେଉଁମାନେ ବହୁତ ଭକ୍ତି କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ହିଁ ବୁଝାଇବା ଦରକାର । ବାକି ଯେଉଁମାନେ ଏହି କୁଳର ହୋଇନଥିବେ, ସେମାନେ ବୁଝିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏପରି ଭାବରେ ସମୟ ନଷ୍ଟ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଯଦି ଆମ କୁଳର ହୋଇନଥିବେ ତେବେ କିଛି ବି ମାନିବେ ନାହିଁ । କହିଦେଇଥା'ନ୍ତି ଆତ୍ମା କ'ଣ, ପରମାତ୍ମା କ'ଣ — ଏକଥା ମୁଁ ବୁଝିବାକୁ ଚାହୁଁନାହିଁ । ତେଣୁ ଏଭଳି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପଛରେ ଅଯଥା ପରିଶ୍ରମ କରନାହିଁ । ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି — ଉପରେ ଲେଖାଯାଇଛି ଭଗବାନୁବାଚ, ମୁଁ କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗରେ ଏବଂ ସାଧାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀରରେ ଆସୁଛି । ଯିଏକି ନିଜର ଜନ୍ମକୁ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି, ମୁଁ ହିଁ ତାଙ୍କୁ କହୁଛି । ପୂରା ୫ ହଜାର ବର୍ଷର ଅଭିନୟ କାହାର ରହିଛି,

ସେକଥା ମୁଁ କହୁଛି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ମହିମା ମଧ୍ୟ ଗାୟନ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଇଏ ସତ୍ୟଯୁଗର ପ୍ରଥମ ରାଜକୁମାର ଅଟନ୍ତି । ଇଏ ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମ ପରେ କ'ଣ ହେବେ ? ପ୍ରଥମେ ଗରିବ । ଗରିବରୁ ରାଜକୁମାର । ପୁଣି ରାଜକୁମାରରୁ ଗରିବ ହେଉଛନ୍ତି ନା । ତୁମେ ଜାଣିଛ ରାଜକୁମାରରୁ ଗରିବ କିପରି ହେଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ବାବା ଆସି କଉଡିରୁ ହୀରାତୁଲ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଯିଏ ହୀରା ସମାନ ଥିଲେ ସିଏ ପୁଣି କଉଡି ସମାନ ହେଉଛନ୍ତି । ପୁନର୍ଜନ୍ମ ତ ନେଉଛନ୍ତି ନା । ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଜନ୍ମ କିଏ ନେଉଛନ୍ତି, ଏକଥା ତୁମେ ଜାଣିଛ । ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ତ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ହିଁ ମାନିବେ ନା । କାହିଁକି ନା ଏହା ତାଙ୍କର ହିଁ ରାଜଧାନୀ ଥିଲା । ଇଏ ବହୁତ ଜନ୍ମ ମଧ୍ୟ ନେଇଥିବେ । ଏହା ବହୁତ ସହଜ କଥା । କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଏହି କଥା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଉ ନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଇବାରୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । ବାବା ସଠିକ୍ କଥା ବତାଉଛନ୍ତି ଫାଷ୍ଟରୁ ଲାଷ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ହିଁ ଶେଷ ନମ୍ବରକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ଜନ୍ମ ହୀରା ତୁଲ୍ୟ, ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ କଉଡିତୁଲ୍ୟ ଅଟେ । ପୁଣି ଥରେ ହୀରାତୁଲ୍ୟ, ପବିତ୍ର ହେବାର ଅଛି, ଏଥିରେ ଅସୁବିଧା କ'ଣ ଅଛି । ପାରଲୌକିକ ପିତା ଅଧ୍ୟାଦେଶ ଜାରି କରିଛନ୍ତି — କାମ ବିକାର ମହାଶତ୍ରୁ ଅଟେ । ତୁମେ କିପରି ପତିତ ହୋଇଛ ? ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହେବା ଦ୍ୱାରା ପତିତ ହୋଇଛ, ସେଥିପାଇଁ ଡାକୁଛ ମଧ୍ୟ ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ, କାହିଁକି ନା ବାବା ତ ସଦାସର୍ବଦା ପାରସବୁଦ୍ଧି ଅଟନ୍ତି, ସିଏ କେବେ ପଥରବୁଦ୍ଧି ହେଉନାହାଁନ୍ତି । ବାବାଙ୍କର ଏବଂ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ଜନ୍ମ ନେଉଥିବା ଆତ୍ମାଙ୍କର ସଂଯୋଗ ହୋଇଛି । ଦେବତାମାନେ ତ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟ କିଛି ବି ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆସିବାର ୩ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଭାରତ ସ୍ୱର୍ଗ ଥିଲା । ସେମାନେ ଶେଷ ସମୟରେ ଆସୁଥିବାରୁ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଶକ୍ତି ଅଛି । ତାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ସମସ୍ତେ ଶିଖିବା ପାଇଁ ଯାଉଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ତାଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ସତେଜ ଅଛି । ତାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ହେଉଛି । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସତ୍ତୋ, ରଜୋ, ତମୋରେ ଆସୁଛନ୍ତି ନା । ତୁମେ ଜାଣିଛ ସବୁ କିଛି ବିଦେଶରୁ ହିଁ ଶିଖୁଛନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ମହଲ ଆଦି ଗଢିବାରେ ସମୟ ଲାଗିନଥାଏ । ଜଣଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିଲା ପୁଣି ତାହା ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖକୁ ପ୍ରସାରିତ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ଗୋଟିଏ ତିଆରି କରି ପୁଣି ଢେର ତିଆରି କରିଥା'ନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିଯାଇଥାଏ ନା । ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧି ତୁମ ପାଖକୁ ଆସିବା ଦ୍ୱାରା ଆହୁରି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇଯାଏ । ତୁରନ୍ତ ମହଲ ତିଆରି କରି ଚାଲିବ । ଏଠାରେ ଘର ବା ମନ୍ଦିର ତିଆରି କରିବାରେ ୧୨ ମାସ ଲାଗିଯାଉଛି । ସେଠାରେ ତ ଇଞ୍ଜିନିୟର ଆଦି ସବୁ ହୋସିଆର ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ତାହା ହେଲା ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଯୁଗ । ପଥର ଆଦି ତ ସେଠାରେ ରହିବ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ ବସି ଚିନ୍ତନ କରୁଥିବ, ଆମେ ଏହି ପୁରୁଣା ଶରୀର ଛାଡି ଘରକୁ ଯିବୁ, ସେଠାରୁ ପୁଣି ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ଜନ୍ମ ନେବୁ । ତେବେ ପିଲାମାନଙ୍କର ଖୁସି କାହିଁକି ରହୁନାହିଁ, ଚିନ୍ତନ କାହିଁକି ଚାଲୁନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ସେବାଧାରୀ ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ନିଶ୍ଚିତ ଚିନ୍ତନ ରହିବ । ଯେପରି ବାରିଷ୍ଟରୀ ପାସ୍ କଲେ ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିଥାଏ ନା — ମୁଁ ଏହା କରିବି, ତାହା କରିବି । ସେହିପରି ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ଆମେ ଏହି ଶରୀର ଛାଡି ପୁଣି ଏପରି ହେବୁ । ଯାଦ କରିବା ଦ୍ୱାରା ତୁମର ଆୟୁ ବୃଦ୍ଧି ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତ ତୁମେ ଅବିନାଶୀ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟ, ଏହି ପଦ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ଅଟେ । ତୁମେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ପରିବାରର ଅଟ, ତୁମର ଆଉ କୌଣସି ସମ୍ବନ୍ଧ ନାହିଁ । ବାବା ଭାଇ-ଭଉଣୀଙ୍କ ସମ୍ପର୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ନେଇ ଯାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମେ ନିଜକୁ ଭାଇ-ଭାଇ ଭାବ, ଏହାକୁ ବହୁତ ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ହେବ । ଭାଇର ନିବାସ ସ୍ଥାନ କେଉଁଠି ? ଏହି ସିଂହାସନ ଉପରେ ଅକାଳ ଆତ୍ମା ରହିଥାଏ । ଏହି ଭ୍ରୁକୁଟୀ ସିଂହାସନ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଜରାଜୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲାଣି, ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ତୁମର ସିଂହାସନ ଜରାଜୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଇଛି । ଆତ୍ମା ଏହି ସିଂହାସନ ଉପରେ ବିରାଜମାନ ହୋଇଥାଏ । ଭ୍ରୁକୁଟୀ ମଧ୍ୟରେ କ'ଣ ଅଛି ? ଏହା ବୁଦ୍ଧି ଦ୍ୱାରା ବୁଝିବାର କଥା । ଆତ୍ମା ବିଲକୁଲ୍ ସୂକ୍ଷ୍ମ ତାରକା ସମାନ ଅଟେ । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ ଅଟେ । ମୁଁ କ'ଣ ତୁମଠାରୁ ଆକାରରେ ବଡ ଅଟେ କି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଶିବବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟୁ । ଏବେ ଆମକୁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବାର ଅଛି, ସେଥିପାଇଁ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାଇ-ଭାଇ ଭାବ । ବାବା ତୁମକୁ ସମ୍ମୁଖରେ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଆଗକୁ ଆହୁରି ଆକର୍ଷଣ ବଢି ଚାଲିବ । ଏହି ବିଘ୍ନ ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ହିଁ ଆସୁଛି ।

ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି — ତୁମକୁ ପତିତ ହେବାର ନାହିଁ, ଏହି ଅଧ୍ୟାଦେଶ ଜାରି କରାଯାଇଛି । ଏବେ ତ ଆହୁରି ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ବିକାର ବିନା ରହିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଯେପରି ସରକାର କହୁଛନ୍ତି ମଦ ପିଅ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଏମାନେ ମଦ ବିନା ରହିପାରୁନାହାଁନ୍ତି ପୁଣି ସେହିମାନଙ୍କୁ ହିଁ ମଦ ପିଆଇ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ଅମୁକ ଜାଗାରେ ଆତ୍ମଘାତୀ ବମ୍ ପକାଅ । ତେବେ ଏହା ଦ୍ୱାରା କେତେ କ୍ଷତି ହେଉଛି । ତୁମେ ଏଠାରେ ବସି-ବସି ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହେଉଛ । ସେମାନେ ପୁଣି ସେଠାରେ ବସି-ବସି ବମ୍ ପକାଉଛନ୍ତି — ସାରା ବିଶ୍ୱର ବିନାଶ ପାଇଁ । କିଭଳି କୌତୁକିଆ ଖେଳ ତିଆରି ହୋଇଛି । ତୁମେ ଏଠାରେ ବସି-ବସି ବାବାଙ୍କୁ ଯାଦ କରି ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହୋଇଯାଉଛ । ଯେପରି ବି ହେଉ ବାବାଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଯାଦ କରିବାକୁ ହେବ, ଏଥିରେ ହଠଯୋଗ ଅଥବା ଆସନ ଆଦି କରିବାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ବାବା ତୁମକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର କଷ୍ଟ ଦେଉ ନାହାଁନ୍ତି । ଯେପରିକି କେବଳ ଏତିକି ଯାଦ କର ଯେ ଆମେ ବାବାଙ୍କର ସବୁଠାରୁ ପ୍ରିୟ ସନ୍ତାନ ଅଟୁ । ଅତି ସହଜରେ ଲହୁଣୀରୁ କେଶ ବାହାରିଯିବା ଭଳି ତୁମକୁ ବାଦଶାହୀ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସହଜରେ ମିଳିଯାଉଛି । ସେଥିପାଇଁ ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଜୀବନମୁକ୍ତି ମିଳୁଛି । ଯେଉଁଠାରେ ବି ବସ, ଚାଲ-ବୁଲ କିନ୍ତୁ ବାବାଙ୍କୁ ଯାଦ କର । ତୁମେ ପବିତ୍ର ହେବା ବିନା ଘରକୁ କିପରି ଯିବ ? ନଚେତ୍ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଯେତେବେଳେ ଧର୍ମରାଜଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବ ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତଙ୍କର ହିସାବ-କିତାବ ଚୁକ୍ତ ହେବ । ଯେତେ ପବିତ୍ର ହେବ ସେତେ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇବ

। ଅପବିତ୍ରତା ରହିଗଲେ କମ ପଦ ପାଇବ । ତେଣୁ ଯେତେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବ, ସେତେ ପାପ କଟିବ । ଏଥିରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ଆଦିର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ଘରେ ରହି ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ମନ୍ତ୍ର ନିଅ । ମନମନାଭବ ହେଉଛି ମାୟାକୁ ବଶ କରିବାର ମନ୍ତ୍ର । ଏହି ମନ୍ତ୍ର ମିଳିଗଲା ପରେ ତୁମେ ଘରକୁ ଯାଇ ଅଭ୍ୟାସ କରିପାରିବ । ମୁଖ ଦ୍ୱାରା କିଛି କୁହ ନାହିଁ । ଅଲଫ ଏବଂ ବେ, ବାଦଶାହୀକୁ ମନେ ପକାଅ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଆମେ ସତୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବୁ ଏବଂ ଆମର ପାପ କଟିଯିବ । ବାବା ନିଜର ଅନୁଭବ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି — ଭୋଜନ କରିବା ପାଇଁ ବସୁଛି, ଆଚ୍ଛା ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କରି ଖାଇବି, ପୁଣି ତୁରନ୍ତ ଭୁଲିଯାଉଛି, କାହିଁକି ନା ଗାୟନ ରହିଛି ଯାହାର ମଥାରେ ମାମଲା.... କେତେ ଖିଆଲ କରିବାକୁ ପଡୁଛି— ଅମୁକର ଆତ୍ମା ବହୁତ ସେବା କରୁଛି । ତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ବାବା ସେବାଧାରୀ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ସ୍ନେହ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଏହି ଶରୀରରେ ବିରାଜମାନ ଥିବା ଆତ୍ମାକୁ ୟାଦ କର । ଏଠାକୁ ତୁମେ ଶିବବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସୁଛ । ବାବା ସେଠାରୁ ତଳକୁ ଆସିଛନ୍ତି, ତୁମେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହୁଛ — ଭଗବାନ ଆସିଛନ୍ତି । ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଯୁକ୍ତିର ସହିତ କହିବାକୁ ହେବ । ହଦ ଏବଂ ବେହଦର ଦୁଇଜଣ ପିତା ଅଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବିନାଶୀ ବାବା ରାଜତ୍ୱ ଦେଉଛନ୍ତି । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମୁଖରେ ରହିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏକ ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା, ଅନେକ ଧର୍ମର ବିନାଶ ହେଉଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ତୁମର ପାପ ଭସ୍ମ ହୋଇଯିବ । ଏହା ହେଲା ଯୋଗଅଗ୍ନି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସତୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ । ଏହି ଉପାୟ ବାବା ହିଁ ବତାଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ବାବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଫୁଲ ସମାନ କରି ନୟନରେ ବସାଇ ଘରକୁ ନେଇଯିବେ । କେଉଁ ନୟନ ? ଜ୍ଞାନର ନୟନ । ବାବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି, ଜାଣିଛ ଯେ ଆମକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଯିବାକୁ ହେବ, ତା' ପୂର୍ବରୁ ଆମେ କାହିଁକି ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନନେବୁ । ଏହି ରୋଜଗାର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ବାବାଙ୍କୁ ଭୁଲିବା ଦ୍ୱାରା ବହୁତ କ୍ଷତି ମଧ୍ୟ ହେଉଛି । ତେଣୁ ତୁମେ ପକ୍କା ବ୍ୟାପାରୀ ହୁଅ । ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କରିବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହେବ, ପୁଣି ତୁମେ ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡି ଆଉ ଗୋଟିଏ ନେବ । ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି — ମିଠା ମିଠା ପିଲାମାନେ, ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ । ଏହି ଅଭ୍ୟାସକୁ ପକ୍କା କରିବାକୁ ହେବ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କଲେ ତୁମର ନୌକା ପାର ହୋଇଯିବ, ତୁମେ ଶିବାଳୟକୁ ଚାଲିଯିବ । ଚନ୍ଦ୍ରକାନ୍ତ ବେଦାନ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ଏହି କଥା ରହିଛି । ବୋଟ୍ କିପରି ଚାଲିଲା, ମଝିରେ ଓହ୍ଲାଇଲେ, କୌଣସି ଜିନିଷରେ ମନ ଲାଗିଗଲା ପୁଣି ବୋଟ ଚାଲିଗଲା । ଏହି ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ଶାସ୍ତ୍ର ପୁଣି ଥରେ ହେବ, ତୁମେ ପଢିବ । ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ବାବା ଆସିବେ ତେବେ ଏସବୁ ଛାଡିଦେବ । ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ । ଭାରତର ଉତ୍ଥାନ ଏବଂ ପତନ କିପରି ହେଉଛି, କେତେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏହି ବ୍ରହ୍ମା ଶ୍ୟାମଳରୁ ଗୋରା ହେଉଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମାରୁ ବିଷ୍ଣୁ ପୁଣି ବିଷ୍ଣୁରୁ ବ୍ରହ୍ମା ହେଉଛନ୍ତି । ଜଣେ ତ ହେଉ ନାହାଁନ୍ତି ନା । ତେଣୁ ଏସବୁ କଥା ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର କାହିଁକି କୁହାଯାଇଛି ବୁଝାଇବା ଦରକାର । ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯାଉଥିବାରୁ ନର୍କକୁ ଲାତ ମାରୁଛନ୍ତି । ଏକଥା ଚିତ୍ରରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ରହିଛି ନା । ବାବା ତୁମମାନଙ୍କର ରାଜତ୍ୱର ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରାଇଥିଲେ । ଆଚ୍ଛା —

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ବାବାଙ୍କର ଏହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ଆତ୍ମା ଭାଇ-ଭାଇ ଅଟୁ, ଭ୍ରୁକୁଟୀ ମଧ୍ୟରେ ଆମର ନିବାସ ଅଟେ, ଆମେ ବେହଦ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ, ଆମର ଏହା ଈଶ୍ୱରୀୟ ପରିବାର — ଏହି ସ୍ମୃତିରେ ରହିବାକୁ ହେବ । ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବାର ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଧର୍ମରାଜଙ୍କର ଦଣ୍ଡରୁ ମୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ନିଜର ସବୁ ହିସାବ-କିତାବକୁ ଚୁକ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ମାୟାକୁ ବଶ କରିବାର ଯେଉଁ ମନ୍ତ୍ର ମିଳିଛି, ତାହାକୁ ମନେ ରଖି ସତୋପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ପଡିବ ।

ବରଦାନ:- ସଦାସର୍ବଦା ସଜାଗ ରହି ସମସ୍ତଙ୍କର ଆଶାକୁ ପୂରଣ କରୁଥିବା ମାଷ୍ଟର ମୁକ୍ତି-ଜୀବନମୁକ୍ତି ଦାତା ହୁଅ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସବୁ ପିଲାଙ୍କ ଭିତରେ ଏହି ଶୁଭ ସଂକଳ୍ପ ଜାଗ୍ରତ ହେବା ଉଚିତ୍ ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଆଶାକୁ କିପରି ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବୁ । ସମସ୍ତଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ରହିଛି ଯେ ଆମେ କିପରି ଜନ୍ମ-ମରଣରୁ ମୁକ୍ତ ହେବୁ, ତେଣୁ ତାହାର ଅନୁଭବ କରାଅ । ସେଥିପାଇଁ ନିଜର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସତୋପ୍ରଧାନ ତରଙ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ବୃତ୍ତିକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର । ମାଷ୍ଟର ଦାତା ହୋଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାର ଆଶାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର । ମୁକ୍ତି-ଜୀବନମୁକ୍ତିର ଦାନ ଦିଅ । ଏହି ଦାୟିତ୍ୱର ସ୍ମୃତି ତୁମମାନଙ୍କୁ ସବୁବେଳ ପାଇଁ ସଜାଗ ରଖିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ମୁରଲୀଧର ବାବାଙ୍କର ମୁରଲୀ ଶୁଣି ଦେହର ସତ୍ତାକୁ ଭୁଲିଯାଉଥିବା ଆତ୍ମା ହିଁ ପ୍ରକୃତ ଗୋପଗୋପୀ ଅଟନ୍ତି ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***